

⁶ Het afschrift van de reactie is bewaard gebleven. Versus C. Aalders, die zich meende te herinneren dat de kerkenraad hem had willen behouden. 'We weten hoe U over Geelkerken en zijn veroordeling denkt, maar U moet toch onze predikant blijven', G. Puchinger, 'Gesprek met C. Aalders uit Utrecht', in: *Praktische Theologie. Nederlands tijdschrift voor pastorale wetenschappen* 2 (1975) 291-305, aldaar 294. Wel waren er gemeenteleden die zo dachten en de kerkenraad verzochten om een brief aan de synode om Aalders niet te dwingen zich met Assen te conformeren.

⁷ Zie over het familieverband M.J. Aalders, 'Aalders (Ihrhove)', in: P. van Beek e.a. (red.), *De dolerenden van 1886 en hun nageslacht* (Leusden/Kampen 1990) 120-129.

⁸ G. Ch. Aalders, 'Ds G.J.D. Aalders', *Jaarboek ten dienste van de Gereformeerde Kerken in Nederland* 11 (1927) 353-355.

⁹ Zondag 4 november. Hij logeerde bij Buskes. Het archief van de kerk van Amsterdam-Centrum wordt in het Gemeentearchief van Amsterdam bewaard onder inventarisnr 850. Het bevat behalve financiële stukken de kerkenraadsnotulen (met uitzondering van het eerste notulenboek, 1926-1927) en een grote hoeveelheid ingekomen stukken en

rekening der broeders laat ik het mij te beschuldigen van eensgezindheid met ds Netelenbos of zelfs ook met Dr Geelkerken. ... Slechts geldt mijn bezwaar den geest en de besluiten der Asscher synode, en mijn contact met de kerken van hersteld verband, uit de kwestie Geelkerken geboren, berust op de ter conferentie gegeven beginselverklaring.' De kerkenraad weigerde Aalders de door hem gevraagde verklaring. Integendeel. Hij meldde van mening te zijn dat Aalders de vergadering tijdens het beroepingswerk van zijn afwijkende gevoelens in kennis had moeten stellen.⁶

De breuk met de GKN leidde tot een breuk met zijn broer, de vu hoogleraar Gerhard Charles Aalders (1880-1961.⁷ Deze had als pre-adviseur een belangrijke rol had gespeeld tijdens de Synode van Assen en heeft hem de overgang naar het HV zo kwalijk genomen, dat er sedertdien van enig persoonlijk contact geen sprake meer was. Een van hun laatste ontmoetingen was tijdens de begrafenis van hun vader, die op 8 september 1926 was overleden. Iets van de breuk tussen beide broers blijkt uit *In memoriam* dat G.Ch. Aalders aan zijn vader wijdde. Daarin merkte hij op ervan overtuigd te zijn dat geen ander dit *In memoriam* zo in de geest van de overledene zou kunnen schrijven als hij.⁸ Ook de familie Ingwersen, de familie van zijn vrouw, wier vader in 1886 een van de geschorste Amsterdamse ouderlingen was, heeft hem deze stap niet in dank afgenomen, maar de breuk was niet zo radicaal als met zijn eigen familie. Dit moge voldoende zijn om duidelijk te maken dat het kerkelijk drama voor Aalders tot een persoonlijk drama is geworden. Naar verluidt heeft hij zeer onder de breuk in de familie geleden. Ook zijn gezin droeg de sporen van deze breuk. Beide zonen werden al spoedig hervormd, de rest van het gezin volgde in 1936, toen Aalders overstapte naar de Nederlandse Hervormde Kerk.

Predikant te Amsterdam

Aalders verhuisde in 1926 naar Gouda en werd in 1927 beroepen door de Gereformeerde Kerk van Amsterdam-Centrum (HV). Hij had daar in het najaar van 1926 een preekbeurt vervuld en deze was goed gevallen.⁹ Een gemeentelid schreef de kerkenraad: 'Ik meen in ds Aalders ontdekt te hebben de man met gebedskracht.' Ook anderen zagen wel iets in deze predikant, er werd een beroep op hem uitgebracht, en op 15 februari 1927 schreef hij de kerkenraad dat hij het beroep aannam.

De bevestiging in de Salvatori-kerk te Amsterdam (door J.J. Buskes) vond plaats op woensdag 23 maart 1927, op zondag 27 maart 1927 deed Aalders intrede. Buskes preekte over Johannes 12:20-24, over het tarwegraan dat in de aarde valt, sterft en toch